

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קידום קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מהו דתימא הני מילי עבודה דמעכבא כפרה, אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא, קמ"ל.									!		
לדברי האומר אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים, מי כיוור מהו שיפסלו? מי אמרין: הני למאי? לקידוש ידים ורגלים, קידוש ידים ורגלים גופיהו לא פסול בהו לינה, או דלמא כיון דקדוש להו בכלי שרת מיפסלי?	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן, בעי אילפא:								^		
כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.	כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי אמי אמר ר' יוחנן, הדר פשיט אילפא:								!		
כיוור שלא שקעו מבערב - מקדש ממנו לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש	אמר לפניו ר' יצחק בר ביסנא: רבי, אתה אומר כן? אלא הכי אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן משמיה דאילפא:								ז		
למחר אינו מקדש דלא צריך לקדוש, או דלמא איפסלו בלינה?	והוין בה:								^	ז	
ולא פשיט לן, ומר קא פשיט ליה מיפשיט									ו	ז	
בן קטין עשה שנים עשר דד לכיוור, אף הוא עשה מוכני לכיוור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה	ת"ש:								ז		
מאי לאו רבי אלעזר ברבי שמעון היא									ז		
לא, רבי היא.									!		
והא מדרישא רבי אלעזר ברבי שמעון, סיפא נמי רבי אלעזר ברבי שמעון									ז		
בא לו אצל פרו, ופר היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב, והכהן עומד במזרח ופניו למערב	דקתני רישא:								ז		
מאן שמעת ליה דאמר: בין האולם ולמזבח צפון? רבי אלעזר ברבי שמעון									ז		
איהו צפון? מקיר מזבח צפוני ועד כותל עזרה צפוני וכנגד כל המזבח כולו - צפון, דברי רבי יוסי ברבי יהודה	דתנאי: [רבי יוסי ברבי יהודה]								ז		
אף בין האולם ולמזבח	רבי אלעזר ברבי שמעון מוסיף:								ז		
אף מקום דריסת רגלי הכהנים ומקום דריסת רגלי ישראל	רבי מוסיף:								ז		
אבל מן החליפות ולפנים - הכל מודים שפסול	[הכל מודים]								ז		
ותסברא רבי אלעזר ברבי שמעון היא ולא רבי? השתא רבי אדרבי יוסי ברבי יהודה מוסיף, אדרבי אלעזר ב' שמעון לא מוסיף?									!		
אי ס"ד רבי היא, לוקמה במקום דריסת רגלי כהנים ובמקום דריסת רגלי ישראל.	אנן הכי קאמרין:								ז		
אלא מאי? רבי אלעזר ברבי שמעון היא, לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני? אלא מאי אית לך למימר? משום חולשא דכהן גדול, הכא נמי משום חולשא דכהן גדול.									!		
קידוש ידיו ורגליו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש מתחילת עבודה.	רבי יוחנן:										
למאן?									^		
אי לרבי									!		
פסלה לינה	האמר: [רבי]								ז		
אי לרבי אלעזר בר"ש									!		
אין צריך לקדש אפי' מיכן ועד עשרה ימים	האמר: [רבי אלעזר בר"ש]								ז		
לעולם לרבי, ולינה דרבנן היא, ומודי דמקרות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה.	אביי:								!		
לעולם רבי אלעזר ברבי שמעון היא, וראה רבי יוחנן דבריו בתחילת עבודה ולא בסוף עבודה.	רבי:								!		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
מימרא												
כ:	כ:	◇				ג	■					מיתבי:
		◇				ג						בשלמא לאביי דמוקים לה כרבי, ומודי רבי דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלה לינה, הא מני? רבי היא אלא לרבא דמוקים לה כרבי אלעזר ברבי שמעון, אבל לרבי מקרות הגבר עד צפרא פסלה לינה, הא מני? אי רבי, פסלה לינה אי רבי אלעזר בר"ש, הא אמר: אפי' מיכן ועד עשרה ימים אינו צריך לקדש
		◇				!						לעולם כרבי אלעזר ברבי שמעון, והכא במאי עסקינן - בכהני חדתי.
כ:	כ:	◇	^									איבעיא להו: יציאה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים? אם תימצי לומר לינה לא פסלה דלא פריש, אבל יציאה דפריש אסוחי מסח דעתיה, או דלמא כיון דבידו לחזור לא מסח?
כ:	כ:	◇				ג	■					ת"ש: קידש ידיו ורגליו ונטמאו - מטבילין ואין צריך לקדש, יצאו - הרי הן בקדושתן.
כ:	כ:	◇				!						יצאו ידיו לא קמיבעיא לן, כי קמיבעיא לן - יצא כל גופו, מאי?
כ:	כ:	◇				ג	■					ת"ש: שלא רחוק ידים ורגלים מקדש בכלי שרת בפנים, קידש בכלי שרת בחוץ או בכלי חול בפנים או שטבל במי מערה ועבד - עבודתו פסולה
כ:	כ:					ג						טעמא דקידש בכלי שרת בחוץ, הא קידש בפנים ויצא - עבודתו כשירה.
כ:	כ:	◇				!						דלמא קידש בכלי שרת - בחוץ, היכי דמי? כגון דאפיק ידיו לבר וקידש, אבל יצא כל גופו תיבעי לך.
כ:	כ:	◇				ג	■					ת"ש: רב זביד לרב פפא, ת"ש: יצא חוץ למחיצת חומת העזרה, אם לשהות - טעון טבילה, אם לפי שעה - טעון קידוש ידים ורגלים.
כ:	כ:	◇				!						הכא במאי עסקינן - כגון שיצא להסך רגליו ולהטיל מים.
כ:	כ:					ג	■					כל המיסך רגליו - טעון טבילה, וכל המטיל מים - טעון קידוש ידים ורגלים
כ:	כ:					!						תני והדר מפרש.
כ:	כ:	◇				ג	■	◆				ת"ש: [רבי חייא בר יוסף] פרה - רבי חייא בר יוסף אמר: מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא
כ:	כ:	◇				ג	■	◆				אפי' בחוץ, ואפי' בכלי חול, ואפי' במקידה של חרס.
כ:	כ:	◇				!						שאני פרה, הואיל וכל מעשיה בחוץ לא פסלה בה יציאה.
כ:	כ:					ג						אי הכי, למה לי דמקדש?
כ:	כ:					!						כעין עבודה פנים.
כ:	כ:	◇	^									טומאה מהו שתועיל לקידוש ידים ורגלים? אם תימצי לומר יציאה לא פסלה דגברא חזי, אבל הכא דגברא לא חזי אסוחי מסח דעתיה, או דלמא כיון דהדר חזי דק ליה ולא מסח דעתיה?
כ:	כ:	◇				ג	■					ת"ש: קידש ידיו ורגליו ונטמאו - מטבילין ואין צריך לקדש.
כ:	כ:	◇				!						נטמאו ידיו לא מיבעיא לן, כי מיבעיא לן - נטמא כל גופו.
כ:	כ:					ג						כל גופו, תיפוק לי כיון דבעי למעבד הערב שמש אסוחי מסח דעתיה
כ:	כ:					!						כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה.
כ:	כ:	◇				ג	■	◆				ת"ש: [רבי חייא בר יוסף] פרה - רבי חייא ברבי יוסף אמר: מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא
כ:	כ:	◇				ג	■	◆				אפילו בחוץ, ואפילו בכלי חול, ואפילו במקידה של חרס